

LEGE DESPRE STATUTUL DEPUTATULUI ÎN PARLAMENT **Nr. 39-XIII din 07.04.1994**

Republicat: Monitorul Oficial al R.Moldova nr.59-61/201 din 15.04.2005

Republicat: Monitorul Oficial al R.Moldova nr.57-58/373 din 18.05.2000

Monitorul Parlamentului Republicii Moldova nr.4/78 din 1994

Notă: Vezi Legea nr.273-XV din 16.07.2004 art.VI referitor la constituționalitatea modificărilor introduse prin Legea nr.358-XV din 31.07.2003

Parlamentul Republicii Moldova adoptă prezenta lege.

Capitolul I **DISPOZIȚII GENERALE**

Art.1. – (1) Statutul deputatului în Parlament este determinat de Constituție, de prezenta lege și de Regulamentul Parlamentului.

(2) Unele chestiuni ce țin de exercitarea mandatului de deputat pot fi reglementate și de alte acte normative.

Art.2. – (1) Deputatul este persoană oficială și reprezentant al puterii legislative supreme.

(2) În exercitarea mandatului, deputații sînt în serviciul poporului.

(3) Orice mandat imperativ este nul.

(4) Deputații intră în exercitarea mandatului din momentul alegerii, cu condiția validării lui ulterioare.

(5) Durata mandatului de deputat este de 4 ani. Acest termen poate fi prelungit în condițiile prevăzute de Constituție.

(6) Calitatea de deputat încetează la data întrunirii legale a Parlamentului nou ales, în caz de demisie sau de deces.

(7) În caz de demisie sau de deces, intervine vacanța mandatului de deputat.

(8) Cererea de demisie se prezintă Președintelui Parlamentului. Parlamentul, prin hotărîrea sa, va lua act de cererea de demisie a deputatului și va declara mandatul vacant.

(9) În caz de deces, Comisia juridică, pentru numiri și imunități a Parlamentului va întocmi un raport. Parlamentul, prin hotărîrea sa, va lua act de raportul comisiei și va declara mandatul vacant.

(10) Mandatul vacant va fi atribuit supleantului imediat următor de pe lista partidului, organizației social-politice sau a blocului electoral pentru care a candidat deputatul al cărui mandat a fost declarat vacant. În cazul în care devine vacant mandatul de deputat obținut de un candidat independent, completarea vacanței în cauză se efectuează prin restabilirea șirului descrescător, excluzîndu-se numărul ce corespunde candidatului respectiv și incluzîndu-se următorul număr din șir. După declararea de către Parlament a vacanței mandatului de deputat, Comisia Electorală Centrală, în termen de 10 zile, va examina candidatura candidatului supleant imediat următor de pe lista concurentului electoral al cărui mandat a devenit vacant și o va înainta Curții Constituționale pentru validarea mandatului.

(11) Curtea Constituțională, în termen de 30 de zile de la declararea vacanței mandatului de deputat, va valida următorul mandat.>

[Art.2 modificat prin Legea nr.108 din 03.05.2013, în vigoare 10.05.2013]

[Art.2 modificat prin Legea nr.94 din 19.04.2013, în vigoare 20.04.2013]

[Art.2 completat prin Legea nr.275-XVI din 13.12.2007, în vigoare 28.12.2007]

Art.3. – Mandatul de deputat este incompatibil cu:

- a) funcția de Președinte al Republicii Moldova;
- b) funcția de membru al Guvernului;
- c) funcția de avocat parlamentar;
- c¹) funcția de ales local;

d) exercitarea oricărei alte funcții remunerate, inclusiv a funcției acordate de un stat străin sau organizație internațională, cu excepția activității didactice și științifice desfășurate în afara programului stabilit de Regulamentul Parlamentului.

[Art.3 completat prin Legea nr.94 din 19.04.2013, în vigoare 20.04.2013]

Art.4. – Persoanele mandatate de Parlament cu misiuni temporare în organele centrale ale administrației de stat pot cumula exercitarea acestei misiuni cu mandatul de deputat pe o durată de cel mult 6 luni.

[Art.4 modificat prin Legea nr.103 din 19.05.2011, în vigoare 24.06.2011]

[Art.4 modificat prin Legea nr.44-XVIII din 20.10.2009, în vigoare 22.10.2009]

Art.5. – (1) Deputatul care se află în unul din cazurile de incompatibilitate prevăzute la art.3 va demisiona, în termen de 30 de zile de la data validării mandatului, din funcția incompatibilă cu mandatul de deputat. La fel se va proceda și în cazul apariției situației de incompatibilitate în condițiile art.4.

(2) În cazul în care deputatul se află în unul din cazurile de incompatibilitate și nu a depus, în termenul menționat la alin.(1), cererea de demisie din funcția incompatibilă cu mandatul de deputat, după expirarea acestui termen este suspendat de drept din funcția incompatibilă.

Art.6. – (1) În decursul a 30 de zile de la validarea mandatului deputatul trebuie să declare Biroului permanent orice activitate extraparlamentară pe care va continua să o desfășoare.

(2) Schimbările survenite în activitatea deputatului în timpul exercitării mandatului se aduc la cunoștință Biroului permanent în cel mult 10 zile de la data apariției lor.

Art.7. – (1) La începutul fiecărei legislaturi, Comisia juridică, pentru numiri și imunități examinează declarațiile deputaților sub aspectul incompatibilității activității.

(2) La sesizarea Comisiei juridice, pentru numiri și imunități, deputatul care se află în unul din cazurile de incompatibilitate este obligat să facă ca incompatibilitatea să înceteze.

(3) În cazurile de incompatibilitate apărute pe durata unei legislaturi se va proceda în conformitate cu art.5 și art.6 alin.(2).

(4) Deputatul va depune, în condițiile legii, declarație cu privire la venituri și proprietate.

(5) La începutul fiecărei legislaturi, Comisia juridică, pentru numiri și imunități, împreună cu organele fiscale, organizează controlul declarațiilor deputaților despre veniturile lor, care se impozitează conform Codului fiscal, și, în termen de cel mult 2 luni de la data depunerii declarațiilor, întocmește un raport, care urmează să fie aprobat de Parlament cu votul majorității deputaților prezenți.

(6) Declarațiile deputaților despre veniturile lor, care se impozitează conform Codului fiscal, depuse cu 3 luni înainte de expirarea mandatului, vor fi controlate, cu cel puțin o lună înainte de expirarea mandatului, de către Comisia juridică, pentru numiri și imunități împreună cu organele fiscale și, ca rezultat al controlului, se va întocmi un raport, care urmează să fie aprobat de Parlament cu votul majorității deputaților prezenți.

Art.8. – Este interzisă utilizarea numelui deputatului, urmat de această calitate a sa, în orice acțiune publicitară privitoare la o unitate financiară, industrială sau comercială.

Capitolul II

IMUNITATEA PARLAMENTARĂ

Art.9. – (1) Imunitatea parlamentară are ca scop protejarea deputatului în Parlament împotriva urmărilor judiciare și garantarea libertății lui de gândire și de acțiune.

(2) Deputatul nu poate fi persecutat sau tras la răspundere juridică sub nici o formă pentru opiniile politice sau voturile exprimate în exercitarea mandatului.

Art.10. – (1) Deputatul nu poate fi reținut, arestat, percheziționat, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, sau trimis în judecată pe cauză penală ori contravențională fără încuviințarea prealabilă a Parlamentului după ascultarea sa.

(2) Cererea de reținere, arest, percheziție sau trimitere în judecată penală ori contravențională este adresată Președintelui Parlamentului de către Procurorul General. Președintele Parlamentului o aduce la cunoștință deputaților în ședință publică în cel mult 7 zile de la parvenirea acesteia și o trimite de îndată spre examinare Comisiei juridice, pentru numiri și imunități, care, în cel mult 15 zile, va constata existența unor motive temeinice pentru aprobarea cererii. Hotărîrea comisiei este adoptată prin votul secret a cel puțin jumătate plus unu din membrii ei.

(3) Procurorul General va depune în comisie toate documentele pe care aceasta le solicită. În caz de refuz comisia va face apel în Parlament.

(4) Raportul comisiei este supus examinării și aprobării în Parlament imediat, în cel mult 7 zile de la prezentarea acestuia.

(5) Parlamentul decide asupra cererii Procurorului General cu votul secret al majorității deputaților aleși.

(6) Acțiunea penală împotriva deputatului poate fi intentată numai de Procurorul General.

Art.11. – (1) În caz de infracțiune flagrantă, deputatul poate fi reținut la domiciliu pe o durată de 24 de ore numai cu încuviințarea prealabilă a Procurorului General. Acesta va informa neîntârziat Președintele Parlamentului asupra reținerii.

(2) Dacă Parlamentul consideră că nu există temeii pentru reținere, dispune imediat revocarea acestei măsuri.

(3) Reținerea, arestul sau percheziția deputatului în alte împrejurări sau din alte motive nu se admite.

Art.12. – Cererile privind ridicarea imunității parlamentare se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi a ședinței Parlamentului.

Art.13. – Deputatul este considerat pe toată durata mandatului său ca fiind în exercițiul funcțiunii, motiv pentru care orice agresiune împotriva sa este asimilată infracțiunii de ultraj și sancționată conform dispozițiilor prevăzute pentru aceasta. De protecție juridică similară beneficiază și membrii familiei – soț, soție, copii și părinți – în cazul în care agresiunea împotriva acestora urmărește nemijlocit exercitarea de presiuni asupra deputatului în legătură cu exercitarea mandatului său.

Capitolul III

EXERCITAREA MANDATULUI DE DEPUTAT

Art.14. – (1) Deputatul în Parlament, prin simplul fapt al alegerii lui, intră de îndată în dreptul deplinei exercitări a mandatului, pe baza certificatului doveditor al alegerii în Parlament, eliberat de Comisia Electorală Centrală, în condițiile legii.

(2) Deputatul își exercită drepturile și își îndeplinește îndatoririle pe toată legislatura pentru care a fost ales.

Art.15. – (1) Deputatul este obligat să respecte cu strictețe Constituția, legile, normele etice și morale.

(2) Deputatul este dator să fie demn de încrederea alegătorilor, să contribuie prin exemplu personal la întărirea disciplinei de stat, la îndeplinirea obligațiilor civice, la asigurarea drepturilor omului și la respectarea legislației.

(3) Cazurile de încălcare a eticii de deputat sînt examinate de Comisia juridică, pentru numiri și imunități.

Art.16. – (1) Deputatul participă la examinarea colectivă și liberă a problemelor ce țin de competența Parlamentului, la dezbaterile și adoptarea proiectelor puse pe ordinea de zi a ședinței Parlamentului.

(2) Participarea deputatului la ședințele Parlamentului și ale comisiei permanente din a cărei componență face parte este obligatorie. În cazul în care deputatul nu se poate prezenta din motive întemeiate la ședințele Parlamentului sau ale comisiei permanente, este obligat să aducă la cunoștință Biroului permanent sau secretarului comisiei respective motivele absenței sale.

(3) Orice absență a deputatului care nu ține de exercitarea atribuțiilor funcționale ale Parlamentului și ale comisiei permanente din care face parte se consideră absență fără motiv întemeiat.

(4) Absența deputatului de la ședința Parlamentului în semn de protest față de un proiect sau față de o altă chestiune inclusă pe ordinea de zi, anunțată de deputat personal sau în numele fracțiunii în ședința în plen a Parlamentului, se consideră absență din motive întemeiate.

[Art.16 alin.(4) în redacția Legii nr.197 din 12.07.2013, în vigoare 02.08.2013]

Notă: Se declară neconstituționale sintagmele "președintele fracțiunii sau de către" și "neafiliați" de la alin.

(4) art.16 conform Hot. Curții Constituționale nr.10 din 12.07.2012, în vigoare de la 12 iulie 2012

[Art.16 completat prin Legea nr.26 din 01.03.2012, în vigoare 23.03.2012]

Art.17. – (1) Deputatul beneficiază de dreptul de vot deliberativ asupra tuturor problemelor examinate de Parlament.

(2) Deputatul este în drept:

a) să aleagă și să fie ales în organele Parlamentului;

b) să-și exprime părerea asupra componenței nominale a organelor formate de Parlament și asupra candidaturilor persoanelor oficiale în cadrul dezbaterilor pentru alegerea, numirea sau confirmarea lor de către Parlament;

c) să facă propuneri legislative în scris spre a fi examinate de Parlament;

d) să facă propuneri și observații asupra ordinii de zi a ședinței, asupra esenței problemelor puse în discuție și modului lor de examinare;

e) să dea dovadă de inițiativă și să facă propuneri vizînd examinarea la ședințele Parlamentului a dărilor de seamă sau a informațiilor prezentate de orice organ sau persoană oficială, aflată în subordinea sau sub controlul Parlamentului;

f) să pună problema votului de încredere în Guvern, în persoanele oficiale alese, numite sau confirmate de Parlament, dacă propunerea este susținută de cel puțin o pătrime din deputații aleși;

g) să propună spre examinare Parlamentului probleme ce țin de controlul asupra modului în care organele de stat și cele obștești, întreprinderile, instituțiile și organizațiile (mai departe unități) execută legile și hotărîrile Parlamentului;

h) să participe la dezbateri, să facă interpelări, să adreseze întrebări raportorilor și președintelui ședinței, să ceară răspunsuri;

i) să-și argumenteze propunerile, să se pronunțe în chestiuni de procedură, să prezinte note informative;

j) să facă amendamente la proiectele de legi, de hotărîri și de alte acte normative.

(3) Deputatul care nu a luat cuvîntul în dezbateri este în drept să transmită președintelui ședinței textul cuvîntării, propunerile și observațiile sale asupra problemei examinate la ședința Parlamentului. Textul cuvîntării deputatului se anexează la stenograma ședinței și, la solicitarea lui, se publică în organul de presă al Parlamentului.

(4) Deputatul este în drept să ia cunoștință de textele stenogramelor ședințelor Parlamentului înainte de a fi publicate, să primească textele cuvântărilor sale care nu urmează a fi publicate.

(5) Propunerile și observațiile făcute de deputat la ședințele Parlamentului sînt examinate, ținîndu-se cont de ele, în procesul de definitivare și adoptare a proiectelor de legi și hotărîri.

(6) În exercitarea mandatului deputatul poate adresa întrebări, interpelări și petiții Președintelui Republicii Moldova, membrilor Guvernului sau altor reprezentanți ai organelor centrale ale administrației de stat.

(7) Modul de exercitare a drepturilor menționate este stabilit prin prezenta lege și prin Regulamentul Parlamentului.

Art.18. – Deputatul care nu face parte din componența unei comisii permanente sau provizorii este în drept să participe, în condițiile Regulamentului Parlamentului, la ședințele acestora, să facă propuneri, să ia parte la examinarea de probleme și la adoptarea de hotărîri cu drept de vot consultativ. În cazul în care deputatul nu este de acord cu hotărîrea comisiei permanente, el poate să-și formuleze propunerea în calitate de amendament la proiectul de lege sau de hotărîre. Amendamentele făcute de deputat sînt examinate de Parlament și supuse votului.

Art.19. – Dreptul deputatului la inițiativă legislativă este garantat prin:

a) examinarea obligatorie a propunerii făcute cu titlu de inițiativă legislativă la ședința Parlamentului și adoptarea uneia dintre următoarele hotărîri privind: adoptarea unei legi; trimiterea spre definitivare în comisia permanentă respectivă a proiectului de lege propus; elaborarea unui nou proiect de lege; respingerea întemeiată a propunerii legislative;

b) punerea obligatorie la vot a propunerilor și amendamentelor la lege formulate de deputat, cu respectarea procedurii legislative prevăzute de Regulamentul Parlamentului;

c) participarea sa la ședințele Biroului permanent și ale Guvernului.

Art.20. – (1) Din însărcinarea Parlamentului sau a organelor lui, deputatul participă la controlul executării legilor de către organele de stat și cele obștești, de către unități. El poate lua cunoștință de documentele necesare și participă la exercitarea controlului, în chestiuni ce țin de competența Parlamentului, asupra activității organelor de stat și celor obștești, a unităților. Deputatul aduce rezultatul controlului la cunoștință Parlamentului sau organelor lui. În caz de necesitate, face propuneri privind lichidarea carențelor descoperite, anularea hotărîrilor nelegale, tragerea la răspundere a persoanelor care au încălcat legea, nu au îndeplinit hotărîrile adoptate de Parlament.

(2) Organele de stat și persoanele oficiale sînt obligate să acorde sprijinul necesar la efectuarea cercetărilor, să prezinte fără obstacole la cererea deputatului sau a comisiei care cercetează cazul, datele și documentele necesare examinării lui obiective. Nimeni nu este în drept să se eschiveze de la prezentarea explicațiilor cerute de deputatul care efectuează cercetările.

Art.20¹. – Pentru facilitarea lucrului deputaților în teritoriu, Oficiile teritoriale de informare ale Parlamentului din cadrul Secretariatului Parlamentului asigură asistența necesară desfășurării lucrului acestora cu cetățenii.

[Art.20¹ introdus prin Legea nr.84 din 29.05.2014, în vigoare 24.06.2014]

Art.21. – (1) Pentru a soluționa problemele legate de interesele alegătorilor deputatul beneficiază de dreptul de a fi primit în audiență fără întârziere de conducători și de alte persoane oficiale.

(2) Deputatul are dreptul de a vizita, prezentînd legitimația de deputat, orice organ de stat și obștesc, orice unitate, în modul stabilit de Biroul permanent.

(3) Orice persoană oficială este obligată, la legitimarea deputatului, să-i pună la dispoziție informația necesară fără concordanțe și permisiuni suplimentare. În cazul în care informația reprezintă secret de stat, informarea deputatului se va face în condițiile Regulamentului Parlamentului.

Art.22. – (1) Deputatul este în drept să se adreseze oricărui organ de stat și obștesc, oricărei persoane oficiale în probleme ce țin de activitatea de deputat și să participe la examinarea lor. Organul sau persoana oficială respectivă sînt obligate să dea fără întârziere răspuns la adresare, iar în cazul examinării sau verificării suplimentare a problemei – în cel mult o lună.

(2) Adresările deputatului în probleme ce țin de competența autorităților administrației publice locale, a Guvernului, a altor organe centrale ale administrației de stat urmează să fie examinate de aceste organe. Data examinării trebuie adusă din timp la cunoștință deputatului.

(3) Autoritățile administrației publice locale sînt obligate să acorde deputatului sprijinul necesar pentru organizarea lucrului cu alegătorii. În acest scop, ele asigură accesul în încăperi sau locuri publice, precum și echipamentul și informațiile necesare, anunță din timp alegătorii despre locul și timpul întâlnirii cu deputatul.

Art.22¹. – Deputatul are dreptul să organizeze mitinguri, demonstrații, manifestații, procesiuni și orice alte întruniri pașnice în condițiile Legii cu privire la organizarea și desfășurarea întrunirilor.

Art.23. – (1) Deputatul ca reprezentant al puterii legislative supreme este în drept să ceară la fața locului încetarea încălcării legii, iar în caz de necesitate să adreseze organelor și persoanelor oficiale respective cerința de a fi oprită încălcarea legii, lezarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor.

(2) Persoanele oficiale din organele de stat și cele obștești, din unități cărora le este adresată cerința deputatului sînt obligate să ia fără întârziere măsuri pentru oprirea încălcării, iar în caz de necesitate și măsuri pentru tragerea la răspundere a vinovaților, informîndu-l ulterior pe deputat.

Art.24. – (1) Biroul permanent și Secretariatul Parlamentului, autoritățile administrației publice locale asigură deputatul, la cerere, cu materiale informative și de referințe, difuzate oficial de organele guvernamentale și de alte organe de stat și obștești.

(2) Biroul permanent și Secretariatul Parlamentului, alte organe de stat, precum și persoane oficiale, sînt obligate să-l asigure pe deputat, la cerere, cu consultații prin intermediul specialiștilor în probleme legate de activitatea de deputat și să-i furnizeze fără întârziere informația necesară.

[Art.24 modificat prin Legea nr.8 din 10.02.2011, în vigoare 22.02.2011]

Art.25. – (1) Secretariatul Parlamentului, instituțiile științifice și juridice, instituțiile de învățămînt de profil, organele de ocrotire a ordinii de drept acordă deputatului asistență în probleme juridice.

(2) Deputatul poate fi ajutat în activitatea sa de un asistent remunerat și de asistenți voluntari.

[Art.25 modificat prin Legea nr.8 din 10.02.2011, în vigoare 22.02.2011]

Capitolul IV

GARANȚIILE DE EXERCITARE A MANDATULUI DE DEPUTAT

Art.26. – (1) Pentru exercitarea eficientă a mandatului, deputatul în Parlament are dreptul:

a) la salariu lunar în modul, condițiile și mărimile prevăzute de Legea nr.355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar;

b) la diurne și alte plăți compensatorii, în mărimile stabilite de Biroul permanent, care nu se includ în salariul lunar și nu se iau în calcul la stabilirea cuantumului prestațiilor de asigurări sociale.

[Alin.(2) art.26 abrogat prin Legea nr.90-XVIII din 04.12.2009, în vigoare 18.12.2009]

(3) Deputatul care nu dispune de spațiu locativ în municipiul Chișinău se asigură cu apartament de serviciu pe durata mandatului. În cazul neasigurării cu apartament de serviciu, deputatului i se acordă o indemnizație lunară neimpozabilă pentru chirie.

[Art.26 modificat prin Legea nr.8 din 10.02.2011, în vigoare 22.02.2011]

[Art.26 modificat prin Legea nr.447-XVI din 28.12.2006, în vigoare 13.04.2007]

Art.27. – (1) Deputatul are dreptul la concediu anual plătit, la concediu pentru interese personale și la concediu medical.

(2) Concediu anual plătit se acordă deputatului pe o durată de 36 zile lucrătoare (luându-se drept bază săptămîna de muncă de 6 zile) de regulă în timpul vacanței de Crăciun și al vacanței de vară.

(3) Modul de acordare a concediului pentru interese personale este stabilit prin Regulamentul Parlamentului.

Art.28. – (1) În perioada de exercitare a mandatului de deputat, contractul de muncă se suspendă.

(2) După expirarea mandatului, deputatului i se garantează locul de muncă (serviciu) anterior, iar în lipsa acestuia (în caz de lichidare a unității, de reorganizare a ei, de reducere a statului de personal etc.) i se acordă un loc de muncă (serviciu) echivalent la aceeași unitate sau la alta, cu consimțămîntul lui.

(3) Durata de exercitare a mandatului de deputat se include în vechimea totală și neîntreruptă în muncă (serviciu), în vechimea în muncă la specialitatea precedentă.

(4) Cu persoana care urmează să suplinească funcția anterioară a deputatului se încheie un contract de muncă pe o durată determinată, care se reziliază la revenirea acestuia. Astfel se va proceda și în cazul cînd funcția anterioară a deputatului este ocupată prin alegere sau concurs.

[Art.29 abrogat prin Legea nr.358-XV din 31.07.2003, în vigoare 01.01.2004]

Art.29¹. – Președintele Parlamentului, în caz de expirare a mandatului, de demisie sau de imposibilitate definitivă de exercitare a atribuțiilor, beneficiază de:

- a) asistență medicală și tratament balneoclimateric gratuite;
- b) asigurare a securității în decursul unui an de zile;
- c) automobil în decursul unui an de zile;
- d) înlesniri la plata pentru serviciile comunale;
- e) pașaport diplomatic.

Art.29². – Prevederile articolului 29¹ se extind și asupra deputaților în Parlamentul de legislatura a XII-a care au ocupat în Parlament funcții remunerate, asupra deputaților în Parlamentul de legislatura a XIII-a, precum și asupra deputaților în fostul Soviet Suprem al R.S.S. Moldovenești care au ocupat funcții de conducere remunerate în Sovietul Suprem.

[Art.30-30³ abrogate prin Legea nr.822-XV din 07.02.2002, în vigoare 21.03.2002]

Art.31. – În perioada de exercitare a mandatului, deputatului i se eliberează pașaport diplomatic.

Art.32. – Cheltuielile prevăzute de prezenta lege se suportă de la bugetul Parlamentului.

Art.33. – (1) Executarea prezentei legi este obligatorie pe întreg teritoriul țării.

(2) Persoanele care nu-și îndeplinesc obligațiile față de deputat, îi zădărnicesc activitatea, îi furnizează intenționat informații false, încalcă garanțiile exercitării mandatului de deputat sînt trase la răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

Art.34. – (1) Deputatul are legitimație de deputat și insignă de deputat, eliberate de Biroul permanent după constituirea legală a Parlamentului.

(2) Regulamentul cu privire la legitimația de deputat și Regulamentul cu privire la insigna de deputat, modelul lor sînt aprobate de Biroul permanent.

Capitolul V **DISPOZIȚII FINALE**

Art.35. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la data adoptării.

(2) Deputații în Parlamentul de legislatura a XIII-a care pînă la alegeri au activat în organele procuraturii și în calitate de judecători ai instanțelor judecătorești și care s-au concediat în legătură cu participarea la alegerile parlamentare beneficiază de drepturile prevăzute la art.28. Acestor deputați li se păstrează vechimea totală și neîntreruptă în muncă și vechimea în muncă la specialitatea precedentă timp de 3 luni de la data concedierii.

Art.36. – La data intrării în vigoare a prezentei legi Legea nr.404-XII din 11 decembrie 1990 cu privire la statutul deputaților poporului în R.S.S. Moldova își încetează acțiunea în partea referitoare la statutul deputatului Parlamentului.

Art.37. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Hotărîrea Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Moldova nr.156-XII din 2 iulie 1990 despre Regulamentul provizoriu "Cu privire la asigurarea activității deputaților poporului din R.S.S. Moldova";

b) Hotărîrea Sovietului Suprem al R.S.S. Moldova nr.512-XII din 19 februarie 1991 despre modificările în Regulamentul "Cu privire la asigurarea activității deputaților poporului din R.S.S. Moldova", aprobat prin Hotărîrea Sovietului Suprem al R.S.S. Moldova nr.405-XII din 11 decembrie 1990";

c) Hotărîrea Prezidiului Parlamentului Republicii Moldova nr.787-XII din 18 noiembrie 1991 cu privire la măsurile pentru protecția socială a deputaților poporului din Republica Moldova și a lucrătorilor Secretariatului Parlamentului;

d) Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova nr.831-XII din 25 decembrie 1991 privind stabilirea salariilor membrilor conducerii Republicii Moldova, a salariilor și a indemnizațiilor deputaților poporului, a unor cheltuieli pentru activitatea Parlamentului;

e) Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova nr.905-XII din 29 ianuarie 1992 pentru modificarea și completarea Hotărîrii Parlamentului nr.831-XII din 25 decembrie 1991;

f) Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova nr.1044-XII din 27 mai 1992 pentru modificarea Hotărîrii Parlamentului nr.831-XII din 25 decembrie 1991;

g) Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova nr.1239-XII din 16 decembrie 1992 privind stabilirea salariilor membrilor conducerii Republicii, a salariilor, indemnizațiilor și diurnelor deputaților poporului.

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA

Mircea SNEGUR

Chișinău, 7 aprilie 1994.

Nr.39-XIII.

* Republicată în temeiul Hotărârii Parlamentului nr.1546-XIII din 25.02.1998 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr.26-27, art.176.

Modificată și completată prin:

- 1) Legea nr.430-XIII din 19.04.1995 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1995, nr.40, art.447;
- 2) Legea nr.464-XIII din 18.05.1995 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1995, nr.35, art.395;
- 3) Legea nr.1215-XIII din 25.06.1997 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1997, nr.74-75, art.623;
- 4) Hot. Curții Const. nr.7 din 17.02.1998 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr.26-27, art.14;
- 5) Legea nr.18-XIV din 14.05.1998 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr.60-61, art.411;
- 6) Legea nr.185-XIV din 28.10.1998 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr.105-107, art.648;
- 7) Legii nr.216-XIV din 12.12.1998 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr.119-120, art.719;
- 8) Legii nr.552-XIV din 28.07.1999 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1999, nr.116-117, art.551;
- 9) Legea nr.758-XIV din 24.12.1999 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr.8-9, art.41;
- 10) Legea nr.851-XIV din 03.03.2000 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr.31-33, art.198;
- 11) Legea nr.914-XIV din 30.03.2000 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr.42-44, art.315;
- 12) Legea nr.934-XIV din 14.04.2000 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr.70-72, art.509;
- 13) Legea nr.1408-XIV din 07.12.2000 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr.166-168, art.1215;
- 14) Legea nr.191-XV din 24.05.2001 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.63, art.446;
- 15) Legea nr.580-XV din 25.10.2001 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.131-132, art.991;
- 16) Legea nr.822-XV din 07.02.2002 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.40-42, art.250;
- 17) Legea nr.1157-XV din 21.06.2002 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.102, art.775;
- 18) Legea nr.1312-XV din 26.07.2002 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.110-112, art.863;
- 19) Legea nr.89-XV din 06.03.2003 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.56-58, art.249;
- 20) Legea nr.141-XV din 21.03.2003 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.70-72, art.318;
- 21) Legea nr.358-XV din 31.07.2003 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.173-176, art.742;
- 22) Hot. Curții Const. nr.9 din 30.03.2004 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.61-63, art.15;
- 23) Legea nr.136-XV din 06.05.2004 – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.91-95, art.482.